

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนามีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสัมพันธ์ภาพผู้สูงอายุกับเพื่อนร่วมสถานสงเคราะห์ เจ้าหน้าที่ และญาติ และระดับความพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุ รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธ์ภาพผู้สูงอายุกับเพื่อนร่วมสถานสงเคราะห์ เจ้าหน้าที่ และญาติ และระดับความพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุ ในสถานสงเคราะห์คนชราบ้านธรรมพรณ์ เชียงใหม่ ประชากรที่ศึกษาคือ ผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 71 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ระหว่างวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2546 ถึงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547 วิเคราะห์ผลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ทดสอบสมมติฐานโดยหาค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า ระดับสัมพันธ์ภาพของกลุ่มตัวอย่างกับเพื่อนร่วมสถานสงเคราะห์ อยู่ในระดับพอใช้ ระดับสัมพันธ์ภาพกับเจ้าหน้าที่อยู่ในระดับพอใช้ ระดับสัมพันธ์ภาพกับญาติอยู่ในระดับพอใช้ ส่วนความพอใจในชีวิตอยู่ในระดับต้องปรับปรุง จากการทดสอบสถิติหาค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธ์ภาพผู้สูงอายุและเพื่อนร่วมสถานสงเคราะห์และเจ้าหน้าที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความพอใจในชีวิต โดยพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธ์ภาพของผู้สูงอายุกับเพื่อนร่วมสถานสงเคราะห์และความพอใจในชีวิตในอยู่ระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$) และความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธ์ภาพของผู้สูงอายุกับเจ้าหน้าที่และความพอใจในชีวิตในระดับน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p < .05$) นอกจากนี้พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธ์ภาพของผู้สูงอายุกับญาติและความพอใจในชีวิตอย่างมีนัยสำคัญ

ผลการศึกษานี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้สูงอายุได้มีสัมพันธ์ภาพระหว่างวัยเดียวกันและคนต่างวัย เพื่อก่อให้เกิดความมั่นคงทางจิตใจและเกิดการพึ่งพาอาศัยอันนำไปสู่ความพอใจในชีวิตที่ดีต่อไป และสถานสงเคราะห์ควรจัดให้มีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้มีสัมพันธ์ภาพที่ดี

This descriptive study aimed to examine the level of interpersonal relationship between the elderly and their institute's friends, officers, relatives as well as life satisfaction. In addition, relation between interpersonal relationships and life satisfaction were analyzed. Seventy-one participants aged 60 years and over were recruited who living in Thammapakorn home for the aged, Chiang Mai province during 20 December 2003 to 20 February 2004. Data gathered from interviewing were analyzed by descriptive statistics. Variable relation was test by Pearson's product moment correlation coefficient test.

The results showed that the levels interpersonal relationship between the elderly and their institute's friends, officers and relatives were all fair. The level of life satisfaction in the elderly should be improved. There were positive relationship between interpersonal relationship of the elderly with their institute's friends and officers, and life satisfaction, significantly ($p < .01$) ($p < .05$). However, there was no relationship between interpersonal relationship of the elderly with relative and life satisfaction.

These results could be advantages in developing interpersonal relationship between the elderly and their institute's friends as well as officers which could increase life satisfaction effectively. These results also used for creating the activities to promote the good interpersonal relationship.